

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi K.R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu o sygn. II AKo 221/22 toczącym się przed Sądem Apelacyjnym
w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 29 stycznia 2025 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

M.L.

UZASADNIENIE

K.R. (dalej: „skarżąca”) pismem z dnia 17 września 2024 r. (data stempla pocztowego) wniosła o: „stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy IV Wydziałem Karnym w sprawie ze skargi z dnia 16 lipca 2022 r. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem zaocznym z dnia 21 stycznia 2008 r. – sygn. akt IV K 700/07 (...) doszło do przewlekłości postępowania” oraz zalecenie podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie poprzez uchylenie tego wyroku, a także zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwoty 20 000 zł.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że 27 lipca 2022 r. złożyła do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy skargę o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem zaocznym z dnia 21 stycznia 2008 r., IV K 700/07

i od tego czasu – zdaniem skarżącej – sprawa pozostaje nie załatwiona. Podniosła, że dotychczas sąd nie dokonał żadnej czynności w sprawie.

Pomimo wyraźnego wskazania w *petitum* skargi na przewlekłość postępowania, że dotyczy ona „postępowania przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy”, zarówno z treści uzasadnienia jak też z akt sprawy, jednoznacznie wynika, że wniesiona skarga dotyczy postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie II AKo 221/22.

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2024 r., IV S 22/24 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę w przedmiocie skargi K.R. na przewlekłość postępowania o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, IV K 700/07 przekazał Sądowi Najwyższemu jako sądowi właściwemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t. j. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej – ustawa o skardze na przewlekłość postępowania lub u.s.p.p.), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego. W konsekwencji uznać należy, że sprawa o rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania

nie jest „sprawą” w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 2022 r., I NSP 266/22).

Sprawa II AKo 221/22, w której stwierdzenia przewlekłości domaga się skarżąca, zainicjowana została wnioskiem o rozważanie wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IV K 700/07. Jak wskazano powyżej, skarga na przewlekłość postępowania w postępowaniu w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego jest niedopuszczalna.

Podkreślenia wymaga, że postępowanie w sprawie z wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 stycznia 2008 r., IV K 700/07 toczące się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku, II AKo 221/22 zostało zakończone zarządzeniem z dnia 11 października 2022 r. z uwagi na nieuzupełnienie w terminie braku formalnego pisma. Zarządzenie zostało doręczone skarżącej 24 października 2022 r.

W powyższych okolicznościach Sąd Najwyższy, stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., pozostawił skargę bez rozpoznania.

M.L.

[a.]